

Echo

Дмитро Грузінський

Я знаю,
Знаю, что ты улетишь,
Умчишься вдаль холодным камнем
Из льда и больше не простишь!
Мучительнее нет прощанья.

Остынет прошлое тепло,
Растратив светоч в спешке этой,
Как лето — было и прошло,
Нежное солнце вдали где-то...

Запечатлится навсегда
Протяжный гул былого эха,
Улыбка нежная твоя
В слезах замёрзшей глыбы льда,
Как будто не было огреха,
Чтоб не забыться никогда!

Теперь ты точно улетишь,
Стремительный холодный камень
Из льда, и больше не простишь!
Не знала я таких прощаний.
00:50-01:15 14.11.24

Я точно знаю,
Що ти відлетиш,
Помчиш студеним каменем із льоду,
Не вибачиш мене нізачо, зроду,
Принаймні спогади мої залиш.
Нема тепла вже і бажання,
У поспіху розтрачених дотла,
Лише нестерпні дорікання,
Не буде гіршого прощання,
Якою б я вже не була.
Як літо — гріло і пройшло,
Лагідне сонце щире вдалині,
Протяжний гул відлуння за минулим

Назавжди закарбується в мені,
Хоч блиск очей повільно зник,
Не пам'ятаю майже твого сміху —
Лиш наших сліз холодну кригу...
Хай не забудеться повік
Та ніжна усмішка твоя,
Неначе не було огріху.
19:10-21:05 16.11.24